

החברותא

בס"ד ערש"ק פרי פנחס י"ד תמוז תשס"ה

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 257

פנינים יקרים

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל (כ"ה, י"א) החמה יצאה והיתה עליהם השיבה מעליהם. וזה שכרו גדול. עוד נתכון לומר מעשה הטוב בדרך הפעולה עצמה שהסיר כעס ה' כי הכעס הוא ענף היגון והרכאון ויהיה לה' נחת רוח הרבה מהשבת חמה.

השיב את חמתי מעל בני ישראל (כ"ה, י"א) 'מעל' ר"ת לא מתוך עצבות 'חמתי' אותיות ח"י מ"ת האותיות חי מרוחקות והאותיות מת קרובות. ע"י שמחה דקדושה אפשר להפוך לקרב את האותיות ה' יי' לקרבת ולהרחיק את האותיות מ' ת' זה מזה כלומר להרחיק את המות.

בקנאו את קנאתי (כ"ה, י"א) בחינת צדיק שאינו מקנא שום צדיק לא בעוה"ז ולא בעוה"ב רק אותו לבדו יתברך. (לקוטי מנהג"ק)

בקנאו את קנאתי בתוכם (כ"ה, י"א) אע"פ שפינחס היה כהן עז וחרף מקנא קנאת ה' בכל זאת נשאר "בתוכם" מעורב עם כל ישראל ולא התבדל מהם.

הנני נותן לו את בריתי שלום (כ"ה, י"ב) אע"פ שקנאות לכאורה היפוכו של השלום ונראית כמחלוקת בכל זאת אמרה תורה כי קנאות אמיתית וכשרה מביאה דוקא לירי שלום...

הנני נותן לו את בריתי שלום - והיתה לו ולזרעו אחריו (כ"ה, י"ג) היכן מצינו שברכת שלום אמיתית מתקיימת? במי שהוא זרעו אחריו הולכים כאחד בדרך ה'.

הנני נותן לו את בריתי שלום (כ"ה, י"ב) ארבע דרגות של שלום יש בעולם, אצל אנשים פשוטים, השלום הוא בזה שאינם מריבים זה את זה, יש עוד שאוכלים ושותין יחדיו והלכבות מתקרבין, אצל יראי ה' השלום הוא בזה שאוהבים זה את זה, אולם הדרגה הרביעית היא עיקר השלום כאשר כלא חברו האדם מרגיש כמו מחוסר אבר, וזהו הנני נותן לו את "בריתי - שלום".

ושם איש ישראל... (כ"ה, י"ד) יתבאר על זה הדרך על פי מה שקדם לנו מדברי המקובלים שלא ידח נדח מכל ניצוצי הקדושה וכולן לבסוף יזכו למקום שממנו בא והגם שירוע איש ישראל אף יצריך נפשו סוף כל סוף יחזור לשורשו והוא אומרו ושם איש ישראל, הרי שאפילו אחר המעשה בשם ישראל יכונה הא למדת שלא נעקר משורשו.

צרור את המדינים וגו' (כ"ה, י"ז) אמרו כי צוררים וכי כהוה על דבר העבר גם אמרו בנכליהם שפירושו המחשבה וכי המחשבה לבד הרעו לישראל הלא גם פעלו המעשה וכו' ונראה לפרש כי עיקר כוונת הכורא ב"ה בנקמתו במדין היה מחמת גודל המחשבות והרהורים רעים שנתהו לישראל על ידם וכו' ונפלו לישראל הרהורי תאוות - וזהו כי צוררים לכם כהוה פירוש עדיין הם צוררים לכם, במה? במחשבות המתהווים לכם, לכן תבערו אותם מן הארץ ותהיו טהורים וקדושים.

צרור את המדינים - כי צוררים הם לכם (כ"ה, י"ז) צרור את המדינים מלשון בעלי ריב ומדון כלומר הילחם באנשי מחלוקת כי צוררים הם לכם על דבר פעור - ע"ז, ועל דבר כזבי - גלוי עריות, כלומר כי מחלוקת גרוע מע"ז וג"ע, כמו שמעידין חז"ל ששנאת חנים שקול כנגד ע"ז ג"ע ושפ"ד.

יפקוד ה'... איש על העדה (כ"ה, ט"ז) המגיד ממזריטש בקש לדעת עד היכן הגיעו תלמידיו לאמונת חכמים. כל אחד סיפר ממדרגותיו. הצעיר שבחבורה אמר אין לי השגות אני רק יודע שהרבי נעלה וגדול ממני ולוא במשהו והוא מסוגל להדריכני ברוחניות ובגשמיות, ממילא עלי להכניע עצמי מפניו, ענה המגיד ואמר: שלך גדול משלכם הרגשה תמימה ופשוטה כזאת יש קיום תמידי ואילו להשגות שלהם מי יודע...

שנים ליום עולה תמיד (כ"ה, ג) שני תמידים יהיו בכל עת לנגד עיני, והם: שויתי ה' לנגדי תמיד, הטאתי נגדי תמיד.

(הר"י מרוזין)

אנתן שיחת הרא"ש ז"ל אור לט"ו בשבט תשל"ז (בישיבת הפולת ארכ"ז ז' עזריה לפרן זכאון לחי'ל) - האשכ -
נכתב ע"י הר"ם כפ' הבית

דקות צורה כגמול עלי חמו (המשך)

לעבור משבר כ"כ קשה להתפס על גניבה.
קשה להיות ביחד עם החבר האמיתי ועם הצדיק, כי בשביל החברות האמיתית צריך לוותר על הסיפוק של הרגע של העקשנות שלא נותנת לו להיות נכנע, (מפני שחושב שצריכים לדאוג קודם לאינטרסים של עצמו) האדם אינו שם לב שדוקא באמצעות החברה האמיתית והקשר עם הצדיק ניתן יותר בקלות לממש את הצרכים והתפקידים השייכים לעצמו, כי כאשר לא יחשוב על הפגמים של השני אלא על הפגמים של עצמו יוכל להגיע לבהירות יתר בסכנה מבחני אלקים ונסני וגם להגיע לבחינה של מה אנוש כי תזכרנו, וגם להכרה שנחנו מה וכד', לכן כדאי שכל אחד יתאמץ למען האחדות אשר ישפיע על הפרט במלוי משימתו בחיים.

כולנו צריכים לדעת שלא שייך להשיג את המטרה בפעם אחת. כל אחד מגיע לדרגה שלו דרך ההשתדלות והעבודה. כך שכפי העבודה שלו כך ההשגים. אבל בכל הקשור לשלמות האחדות שם אין צורך לדרגות כל אחד אשר מגיע מכל מצב לשלמות האחדות. מתאחדים נהיה איחוד ונהיה לשם יחוד קוב"ה ושכינתה. ונהיה אחדותו יתב"ש בעולמות. לכן צריך האדם להפריד בין תפקידו בתקון הפגמים שלו לתפקידו להיות באחדות עם חבריו. כי לתקון הפגמים יש דרגות שונות ובאחדות נעשה יחוד קוב"ה בכל דרגה שהיא.

אנו צריכים לדעת ולהבין על הצורך לעמול בעקשנות כדי שכל אחד יגיע בגלוי מטרתו בחיים ותקון הפגם וככל שיתאמץ יותר יגיע יותר מהר לגלוי. העקשנות היא בזה שלא ירצה להשאיר בתוך הפגם מחמת הסיפוק שיש לו באותו נשימה, אלא שיכניע את עצמו ולהיות מוכן להכיר בפגם כי רק דרך ההכרה יוכל לצאת ממנה.

הרא"ש הדגיש, אף אם נכשל באיזה דבר ופגם במה שפגם, אין כל ענקה בזה שמכיר שעשה את הגרוע ביותר, הלא להכיר בחטא אינו חסרון, אדרבה אם הוא מודה על האמת הוא יכול לקחת

... כל אדם אפילו "העובד" הכי גדול יהיה מי שיהיה אפילו המלא בתורה שבכתב ובתורה שבע"פ, כשמגיע לאיזה נסיון הנוגעים בנקודות היסוד ששם תיקון נפשו לא יצליח להחזיק מעמד, כי בעת הנסיון הכל מתבלבל ומאבדים את שווי המשקל, מלבד אם הוא מתקשר לצדיק ומורה דרך אשר דרכו לומד להכיר את מציאותו האמיתי בבחינת "חטאתי נגדי תמיד".

דרך ההתקשרות לצדיק האדם מגיע לשלמות הנפש, כי כאשר מקושר אל הצדיק הוא נמצא במקום אחר על כדור הארץ, האדם נמצא בבחינה של "חטאתי נגדי תמיד", הוא נמצא בהתדבקות חברים ובאווירה של אחדות ואהבת ישראל, אמנם בכל האמור יש שלבים, סתם להכנע לצדיק זה לא דבר פשוט, כי בשעה שנכשל יש לו רגע של הנאה ורק אח"כ באים עליו כאבים רבים, לכן בשעה שנכשל לא חושב על התוצאה שאח"כ שיכאב לו מאד גם בעולם הזה וגם לאחר מיתתו, אבל כשהכאבים מגיעים הכל מתגלה, מה מתגלה? שבגלל איזה נקודה קטנה של "בחנני אלקים ונסני" גרם לו לאבד את המינימום של הנקודה בהכרת המציאות ורק לאחר זמן רב מגיע לידי כך שיהיה מודה על האמת ויהיה דובר אמת בלבבו כי סוף סוף הכל מתגלה.

הרא"ש סיפר על משהו שנתפס על גניבה למרות שזה כבר עשרות שנים של עבודה עצמית ובמשך כל השנים לא גנב כלום. הרא"ש תיאר את סיבת הגניבה כי במשך השנים לא היה חי עם נקודת האמת שהיא פחד מהמציאות של חטאתי נגדי תמיד, לכך הביא לו הקב"ה מצב לא נוח ולא נעים כדי שיכיר מציאותו האמיתי ועייז יגיע לשלמות האמיתי. הרא"ש הוסיף שאם זה שנתפס על הגניבה היה מקושר לצדיק היה במקום אחר על כדור הארץ ואז היה בקשר עם חברים והיה באווירה של אחדות וכו', והיה עסוק כל הזמן בחפוש האמת הפנימי שלו, ואז לא היה צריך

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי' קודם

257
א

שלא להתפעל מהנפילות כי שבע יפול צדיק וקם.
כך לא להתפעל מזה שמגיע לשיא בשלמות כדי
שלא ליפול בהתפארות שלילית. אלא עלינו
להתחזק באמונה שלמה שהקב"ה לא ישאיר
אותנו במצב של שפלות, ובודאי נגיע לשלמות
ולתקון הנפש. וזאת בכח זה שאחד מושך את השני
שעיינו נהיה אור אחד ונהיה נר לאחד נר למאה
(שבת קכ"ד).

כבר הסברנו בזה שמחזיקים מעמד בכח האחדות
ובהכרת הפגם מגיעים לשלמות. שלמות הזאת לא
נשארת רק אצל החברים המתחזקים זה עם זה,
אלא בכוחם להשפיע על כלל הבריאה להגיע
שכלל ישראל יגאל והכאב של כל אחד יתרפא
כבמעמד הר סיני, גם במעמד הר סיני לא הסתכל
הקב"ה על מצבם הרוחני של בני ישראל. הלא
ביציאת בני ישראל ממצרים לא היה להם דפי
גמרא הם היו שקועים במ"ט שערי טומאה, ורק
בגלל שכל ידח ממנו נדח הוציאו - הרבש"ע
ממצרים. וא"כ למה שהקב"ה לא יוציא אותנו?

אנו צריכים ליכור כלל זה, שלא יתכן שהאדם
יעליח להגיע לשלמות מצד כוחות הנפש שלו מבלי
שהרבש"ע יביא עליו סיבות להתעוררות. הסיבות
והמניעות הבאים מהרבש"ע הם בגלל שהרבש"ע
בעל הרחמים ולכן אין להבהל מהנסיונות, ואין
להתבייש כשלא הולך כמו שרוצים. כי בעצם לכל
אחד יש את הפגם שלו, ודייקא בעבודה משותפת
נגיע יותר מהר לשלמות ולתיקון הנפש. על זה
נאמר טובים השנים מן האחד, איש לרעהו יעזורו
ולאחיו יאמר חזק, והוא ישמיענו ברחמיו שנית
לעיני כל חי, קיבוץ יהודים זה יביא שהוא ישמיענו
ברחמיו כמו שהיה ביציאתם לעיני כל ישראל כך
יהיה שלמות הבריאה לעיני כל חי.

בעצם אנו לא יותר טובים מן האומות. ובמה אנו
בכ"ז יותר טובים? באתה בחרתנו! אפילו שהללו
והללו עובדי ע"ז בכל זאת לא יכול לבא עלינו
קטרוג. כך שבכל דבר טבעי יתפס הניצוץ האלקי
אפילו אם הדבר נעשה ע"י בני אדם כמו אפית
הבייגלע. האיש הישראלי הנמצא בטבע הבריאה
ברובד שבכדור הארץ נמצא במצב השווה לצדיק
אמת ולכך שלמות אמונה פשוטה הוא בעצם

את החבר הנאמן ולהדבר [כשכל אחד מסתכל על
עצמו ועל פגמיו]. ואח"כ לצעוק שניהם לרבש"ע:
הצילנו מאויבי ומרודפי כי אמצו ממנו, הוציאה
ממסגר נפשי להודות את שמך. ובוה שמכירים את
הפגם כל אחד מתקנו ועיינו מתקן את כל האנושיות
שלו, כך שיכולים בהמשך הזמן תוך עבודה
משותפת וחזק להגיע לדרגות הכי גבוהות של
כסא הכבוד שלמות האדם.

אבל אם האדם מסתיר את הנקודה האמיתית שלו,
ואם מעדיף להכנס לעולם השקר ששם יש
העקשנות מגיע למצב שאינו מאפשר לו
להתקדם בתקון נפשו, כך שיכול לעבור שנה
שנתיים או עשר שנים ויותר ולא זו מעצמו בכלום.
ע"כ חשוב לנצל את העקשנות בכוון ההפוך לחפור
בתוך עצמו ולהעמיק את החדירה עד שיגיע
לכדור של הצדיק האמת. וכאשר יחדור לשכבת
הכדור של הצדיק האמת יביאו את כל
ההצטרפויות הגשמיות שלנו ליסודו [כמו הבייגלע
שמחזיקים כעת ביד]. שהנצוץ יתעלה ואז נוכל
לעבוד יחד.

הרא"ש חזר והדגיש שלא צריכים להשבר כאשר
נכשלים בדבר מסוים כי אם נלמד מה שניתן
ללמוד, נוכל להפוך את הכשלון לאמצעי שדרכו
נתקרב יותר לרבש"ע ונקרב יותר את עצמנו
לשלמות האדם והבריאה, כמו שחז"ל מספרים על
דוד המלך שהיו לו כל מיני כשלונות, ודוד לא
נבהל מזה כי הבין שזהו המציאות שלו, ואז התפלל
אל ה' מתוך אמונה פשוטה שגם שם ידך תנחני
וכי, וכשנהיה מלך המשיך לעשות זאת ביחד עם
אלו שנלוים עד שה' אמר לדוד גם ה' העביר
חטאתך לא תמות... שנשתדל כולנו ביחד
להתעקש שהפגם לא יגרום שידברו לשון הרע
אחד על השני, ושנעשה את ההשתדלות ביחד, כפי
שכבר אמרנו שהביחד יכול להביא לתוצאות
ברוכות ביותר.

גם בהגיע האדם לשלמות עדיין אין זה שלמות
אמיתית ומוחלטת כי כל זמן שהבריאה לא מגיע
לשלמות עדיין אנו בסכנה שלא להכשל. כי אפילו
אם האדם מגיע לשיא הוא עלול להכשל ולומר
שמעו נא המורים - עוד מעט וסקלוני, לכן כמו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

257
T

הטפשיים בזה שהתעקשו וגרמו להקמת הקומוניזם (הערת הכותב: בשנת תשל"ד עדיין רוסיה היתה בשליטה קומוניסטית) כך גם אנו אם נתעקש על שלנו, 'הרבש"ע יזמין לפנינו כל מה שנוציא מהפה כמו משה רבינו ע"ה והיוצאים האמיתיים שבכל הדורות. ההשפעה היא בכל הדרגות והאופנים כמו שרי אלפים שרי מאות וכו' וכמו כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב. לכן אנו מוכרחים להיות מוכנים לירידות בשלבים ובגלגולים כי דרכם נוכל להגיע לשלמות והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי עד שנראה עין בעין בחדשים לבקרים רבה אמונתך. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו.

הרא"ש סיים שהוא מקוה שלא מרגישים את הדברים בכבדות ואם כן מבקש סליחתכם, ומקוה שעצם בקשת הסליחה יביא לשלמות וכשיתוקן השלמות יבוא האחדות בין בב"ב ובין בירושלים וכשנפגש שוב אקוה שהרבש"ע יזכנו שכל אחד ימלא תפקידו בחברותא בשלמות וזה יהיה השלמות רצון בורא בב"א.

שלמות הנפש כאשר הגוף בבחינת חטאתי נגדי תמיד.

עוד צריכים לדעת שעולם כמנהגו נוהג וצריכים לנהוג כהנהגת העולם. ניתן לראות דוגמא ממשה רבינו ע"ה שעליו נאמר בכל ביתי נאמן הוא ובכ"ז בהנהגה מעשית אמר לו יתרו נבול תבול. לכן אפילו אם אנו בבחינת מלאך שלמות הויה צריכים לזכור את בחינת הגוף שבנו שיש בה שלמות הפוכה שהוא שלמות הפגם. כך האדם צריך לעבוד כל ימי חייו. ואם נעבוד על עצמנו באופן כזה נהיה בבחינת כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי ותהיה כזה שלמות שהגוף ישאר תמיד ב: "חטאתי נגדי תמיד" והנפש יהיה שלמות בורא, ועל זה ביקש דוד המלך (תהלים ל"ב) רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו.

לכל הדברים האמורים צריכים עקשנות נוראה. אמנם עקשנות של אחד מספיקה כדי לעודד קבוצה של יחידים, ועקשנות של קבוצה קטנה די לה להאיר לכל העולם כולו כמו שאמרו חז"ל נר לאחד נר למאה. כך שההשפעה תהיה על כל העולם ועל כל הממשלות. לדוגמא הממשלה האדירה הנקראת רוסיה הגיעו לרעיוניהם

שהשמחה במעונם

משפ' כהן להולדת הנכדה

הר"ר ישראל שפירא ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר מרדכי גולדשטיין הי"ו לאירוסיו הבן

הר"ר יהודה ליב פרוש ומשפ' לנישואי הנכד

משפ' אלחייק לנישואי הבת

חיל ע"י

מערכת החברותא
רח' שני 3

02 - 5829688 פ

02 - 5325477 פקס

תד. 5080

ירושלים 91050

לעילוי נשמות

מרת מרים ספקטור ב"ר שמואל יהושע ז"ל נלב"ע כ"ו סיון תשס"ה ת. נ. צ. ב. ה.
הנפ' לא השאירה זש"ק ומבקשים, ללמוד משנת, לתת צדקה לע"נ. תזכו למצוות

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע